

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 72 0 P 051694 20 Rev
Banjaluka: 25.3.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednik vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Z.K. iz G., koju zastupa punomoćnik I.Đ., advokat iz B., protiv tuženog S.S. iz N.T., koga zastupa punomoćnik D.R., advokat iz G., radi naknade nematerijalne štete zbog klevete, vrijednost spora 5.500,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 051694 18 Gž od 14.3.2019. godine, na sjednici održanoj 25.3.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 P 051694 15 P od 11.5.2018. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da se obaveže tuženi da joj na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova usljed povrede ugleda i časti, isplati iznos od 5.500,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja do isplate.

Obavezana je tužiteljica da tuženom na ime naknade troškova postupka isplati iznos od KM, u roku od 30 dana.

Rješenjem broj 72 0 P 051694 15 P od 14.6.2018. godine, ispravljena je izreka prvostepene presude u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka, tako što nakon ispravke iza riječi „iznos od“ stoji: „1.610,00 KM“.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 051694 18 Gž od 14.3.2019. godine, odbijena je žalba tužiteljice i potvrđena prvostepena presuda.

Odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova postupka, na ime sastava žalbe, u iznosu od 600,00 KM.

Tužiteljica revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev usvoji ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadu nematerijalne štete nanesene klevetom u iznosu od 5.500,00 KM sa zateznom kamatom.

Odredbom člana 237. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), propisano je da stranke mogu izjaviti reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 1); da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, odnosno u privrednim sporovima iznos od 50.000,00 KM (stav 2); da u slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbama stava 2. ovog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s tim što su pod tačkama 1., 2. i 3. nabrojani naročiti slučajevi. (stav 3.); da u reviziji iz stava 3. ovog člana stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (stav 4.).

Kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP), dok se kamata, ugovorna kazna i ostala sporedna potraživanja ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3.).

U konkretnom slučaju vrijednost pobijanog dijela pravosnažne odluke iznosi 5.500,00 KM, što je manje od zakonom propisanim cenzusa za izjavljivanje revizije, što reviziju čini nedozvoljenom po članu 237. stav 2. ZPP.

Zna to i tužiteljica pa se u reviziji poziva na odredbu člana 237. stav 3. ZPP, pri čemu sporno pitanje nije jasno određeno ali iz činjeničnih navoda slijedi da tužiteljica smatra da se revizijski sud treba izjasniti „u pogledu nužnosti izvođenja dokaza vještačenjem kod utvrđivanja visine nematerijalne štete zbog povrede ugleda i časti, onda kada je sporna samo visina, a osnovanost neupitna“.

Odredbom člana 237. stav 3. tačka 1. ZPP, propisano je da će se izvanredna revizija dozvoliti u vezi rješavanja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito ako revizijski sud još nije zauzeo shvatanje odlučujući o pojedinim predmetima ili na sjednici odjeljenja, a riječ je o pitanju o kome postoji različita praksa drugostepenih sudova.

U vezi sa utvrđenjem visine naknade nematerijalne štete koja je uzrokovana klevetom, ovaj sud se izjasnio u većem broju svojih odluka saglasno stavovima koje je prihvatio Ustavni sud Bosne i Hercegovine, a stav iz pobijane odluke o tome saglasan je zauzetom pravnom stavu ovog suda iz kog razloga nije ispunjen uslov da se dozvoli odlučivanje o inače nedozvoljenoj reviziji.

Iz obrazloženja drugostepene odluke, bez ulaženja u meritum spora, jasno proizilazi da sud smatra da je utvrđivanje visine nematerijalne štete nanesene klevetom moguće i medicinskim vještačenjem, ali „i drugim dokazima... što je u konkretnom slučaju izostalo“, čime se navodi revizije o diskriminaciji tužiteljice nametanjem obaveze sprovođenja medicinskog vještačenja, ukazuju neosnovanim.

Iz daljih navoda revizije slijedi da tužiteljica nije zadovoljna načinom na koji su sudovi utvrdili i ocjenili činjenično stanje i na takvo stanje primjenili materijalno pravo, što se svodi na kritiku činjeničnih i pravnih zaključaka nižestepenih sudova vezano za konkretnu parnicu i nije osnov za dozvoljavanje, inače nedozvoljene, revizije.

Na osnovu odredbe člana 247. stav 5. u vezi sa članom 237. stav 2. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić